

Никола Станевъ

Презъ миналия месецъ тихо отпразднува 75-годишнина отъ рождението си познатиятъ на всички историкъ и обществень деецъ, *Никола Станевъ*.

Нашитъ млади читатели отлично познаватъ това име. Тъ го срѣщатъ въ всѣка книжка на „Вѣнецъ“, отъ първата годишнина до днесъ. Н. Станевъ не пропуска да разкаже на младитъ нѣщо интересно и занимателно изъ нашето историческо минало. И да го разкаже тъй живо и увлѣкателно, като че ли историческитъ събития да ставатъ ей сега, предъ очитъ ни.

Нека накъсо запознаемъ читателитъ съ неговия животъ и книжовни трудове.

Никола Станевъ е роденъ на 14 августъ 1862 г. въ село Мариино, 14 километра южно отъ В. Търново. Родителитъ му били земеделци.

Свършилъ е основно образование въ родното си село и въ околнитъ по-голѣми села, гдето е имало прогимназии. Подиръ това свършилъ Петропавловското богословско училище до гр. Търново презъ 1880—1886 г. Тукъ негови учители сж били и бележититъ български общественици и писатели: митрополитъ Климентъ — В. Друмевъ, авторътъ на драмата „Иванко“, и Трайко Китанчевъ. Презъ 1885 г., когато станало *Съединението* на Южна България съ Северна и последвалата Сръбско-българска война (ноемвр. 1885), Н. Ст. участвувалъ въ ученическия легионъ, който се яви въ Пловдивъ по случай Съединението и взе участие въ войната за отбрана на България отъ неприятеля.

Никола Станевъ е започналъ своята книжовна, учителска и обществена служба отъ 1-и септ. 1886 г. Билъ е 6 години учителъ въ Търновската и Габровската гимназии, 8 години чиновникъ въ Министерството на